

[Økonomi- og budgetministeren.]

og vurdere dem ud fra udflytningspolitikens retningslinjer. Det vil nok i praksis komme til at foregå på den måde, at det vil blive et spørgsmål om udvælgelse af de institutioner, der skal flytte — i første række administrationsdepartementet sammen med de pågældende ressortministerier — der må pege på de objekter, der skal følges, og når vi kommer til spørgsmålet om den geografiske placering, er det givet, at boligministeriets landsplanudvalg må inddrages i overvejelserne. Men det er altså overvejelser, som må komme hen ad vejen på basis af den udflytningspolitik, som folketinget til syvende og sidst beslutter sig til.

Camre: Det foreliggende forslag er i det væsentlige en genfremsættelse af et forslag, vi behandlede i forrige folketingssamling. Som ordfører for socialdemokratiet gjorde jeg dengang opmærksom på den komplicerede problematik, der foreligger omkring udflytningssspørgsmålet, og jeg skal her kun forholdsvis kortfattet gentage mine bemærkninger fra dengang.

Når behandlingen af det tidligere fremsatte forslag ikke kunne afsluttes i foregående samling, skyldes det, at regeringen havde iværksat et systematisk undersøgelsesarbejde af hele udflytningsproblematikken. Administrationsdepartementet har nu afsluttet denne undersøgelse, og jeg har forstået, at folketingets udvalg for fysisk planlægning snart vil få resultatet af undersøgelsen forelagt. Først når denne undersøgelse er gennemgået her i tinget, kan vi vel sige, at vi er rustet til en nærmere drøftelse af disse ganske indviklede problemer, og jeg føler mig overbevist om, at forslagsstillerne ikke har noget ønske om at drage forhastede konklusioner eller at træffe forhastede beslutninger på dette felt.

De forhold, som er af betydning ved bedømmelsen af, i hvilket omfang og i hvilken form statsinstitutioner bør udflyttes, er i det væsentligste 3. Det personale, der er beskæftiget i institutioner, som nok ville være egnede til en udflytning, er, som økonomi- og budgetministeren nævnte det, af en størrelsesorden på omkring 10.000-15.000 mennesker, og det vil være forhastet at tro, at en udflytning i væsentlig grad vil kunne modvirke den sammenhob-

ning af mennesker i Københavnsområdet, som vi alle er interesseret i at undgå.

For det andet må man sige, at spørgsmålet om at fremme væksten i egnsudviklingsområderne er meget større end denne udflytningsproblematik. Mange statsinstitutioner vil være uden evne til at stimulere væksten i de områder, hvor der er problemer, og ud fra et helt rationelt ønske om at sprede væksten over hele Danmark må man nødvendigvis anvende de knappe offentlige midler på den mest effektive måde. Eksempelvis kunne man sige, at man må kende den vækstspredende virkning af at bruge f. eks. 3 mill. kr. af det offentlige midler på udflytning af en institution, henholdsvis af at bruge det samme beløb på egentlige egnsudviklingsstøtteforanstaltninger, før man kan sige, om man skal vælge det ene eller det andet.

Når forslagsstillerne taler om udflytning til egnsudviklingsområder, vil jeg også gerne her understrege, at alle erfaringer viser, at en udflytning af institutioner isoleret set ikke har nogen evne til at iværksætte økonomisk vækst. Der må ske en samling i vækstcentre, hvor en mangesidet planlægning kan etablere det samvirke mellem forskellige dele af infrastrukturen og privat virksomhed, som er forudsætninger for en vækst.

Endelig vil jeg for det tredje nævne, at der ved udflytningsdispositioner må tages meget vidtgående hensyn til, at udflytningen ikke kommer til at nedsætte effektiviteten og fordyre den offentlige administration. Hvor der eksisterer et behov for nær kontakt mellem centrale ministerielle departementer og direktorater og andre statsinstitutioner, vil en udflytning, som også økonomi- og budgetministeren nævnte det, kunne få vidtgående negative virkninger på effektiviteten og bør i sådanne tilfælde ikke gennemføres. Hvor der derimod er tale om institutioner med særlige formål — jeg tror, ministeren nævnte videnskabelige, forskningsmæssige og tekniske formål — vil det oftest ikke være nødvendigt, at disse institutioner er placeret i Københavnsområdet.

Når sådanne udflytningsegne institutioner står over for en nyoprettelse, eller når allerede eksisterende institutioner står over for større ombygninger eller større udvidelser, vil det være naturligt at placere dem